चैतन्य' गुणाः। गुरुलम्। विष्टिभिलम्। मधुरलम्। चैतनीया, स्त्री, (चित् + सिच् + अनीयर्टाप्च। यद्वा चेतनायै हिता इति च्ह:।) ऋडिनामी-

षधि:। इति राजनिष्यट:॥ चेदि:, पुं, देशमेद:। तत्पर्याय:। चैपुर: २ डाइल: ३ चैदा: १। (अयं देशस्तु आयोयां दिशि श्रित्तमतीनदीतीरे स्थित:। यथा, इन्त-

संहितायाम्। १४। ८।

तहेशस्ये गुं भूनि। इति हेमचन्द्रः॥

चेदिपति:, पुं, (चेदिदेशस्य पति: पालकः राजा।) उपरिचरवसु:। यथा,-

"इन्द्रपीती चेदिपतिचकारेन्द्रमच्च सः। पुत्राश्वास्य महावीर्था: पश्चासत्रमितीनसः॥"

इति सहाभारतम्॥

(प्रियुपाल: । यथा, महाभारते। २ । ४०।१५। "इति तस्य वत्तः श्रुत्वा ततस्वेदिपति रूपः। भीवां रू चाचरा वाचः श्रावयामास भारत।॥") चेदिराजः, पुं, (चेदीनां राजा इति । "राजाइ:-सिविभ्यष्टच्।" इति टच्।) प्रिश्रपाल:।

इति पुरासम्॥ (यथा, महाभारते। २। 801321

- "विश्वता चास्य दुर्नुहेर्नुहिर्नुहिसतामर!। चेदिराजस्य कौन्तेय। सर्वेषाच महीचिताम्॥") उपरिचरवसु:। स तु चन्द्रवंशीयक्रतिराज-पुत्रो विष्णुभत्ता इन्द्रसखा इन्द्रादेशाचि दिशाच्ये ग्रहीतवान् इन्द्रताकाश्याविमानेनीपरिचरो वभूव। एकदा ऋषयी देवाच विवेदमानास्त-मएच्छन् किमीवध्या पश्रना वा यज्ञाः कर्त्रया-स्तेनोत्तं पशुना तत ऋषयस्तं श्रेपुभवता यथा-भारतमनुका देवानां पचपातः कतस्तसादधो गच्छ इत्यभिश्रप्त: स तत्च्यात् भूविवरे गत:। श्रीविधाना तस्य भच्चार्थं नान्दीश्राद्वादी यह-भित्ती घतधारादानं विचितम्। इति मचा-भारतम्॥

चेदिराट, [ज्] पुं, (चेदिषु राजते इति। राज+ किए। यद्वा चेदिषु राट्।) शियुपाल:। इति विकाखप्रेष:॥ (यथा, महाभारते। २।३८।३१) "स वै पश्चेद्यथा धर्मा न तथा चेहिराड्यम्॥" उपरिचरवतु:। दमघोषच । इति पुराणम्॥) चेवी, स्त्री, रागिगीविष्रोष:। इति इलायुष्ठ:॥

चेल, ऋ चाले। ग्रनी। इति कविक्खाइमः॥ (भ्वा-परं-ग्रकं-सकंच-सेट-ऋदित्।) ऋ, अचि-चेलत्। इति दुर्गादासः॥

चेलं, क्री, (चेल्यते विस्तार्यते तन्तुभिरिति। चेल चार्चे + कम्मेशि घन । यहा चिलाते परिधीयते यन् इति। चिल न कर्माणि घन ।) वस्त्रम्। (यघा, मनु: १ ११ । १६६-।

"चेलचर्मामियाणाच विरावं स्यादभीजनम्॥") ग्रधमे जि। इत्यसर:। ३।३।२०१॥

चलानः, पुं, (चेल 🖈 आनच।) फललताविश्रीयः। चेलना इति भाषा ॥ तत्पर्याय:। चंक्पप्रमा-गकः २। इति ^अरंत्रमाला ॥ व्यस्य फलस्य

क्षपवायुकारित्वच । इति राजवसभः ॥ चेलाल:, पं. (चेलमिव लचं आलाति। आ+ ला + "कमी एयण।"३।२।१। इत्यण।) पललता-विश्रेष्ठ:। तत्पर्याय:। चित्रफल: २ सुखाश्र: ३

राजतेभिष: १ लतापनस: ५ नाटाम्ब: ६ सेटु: ७। इति चिकारङग्रेष:॥

"शीलिकविदर्भवत्सान्यचे दिकाञ्चोद्धेक खाञ्च") चेलिका, स्त्री, (चिन्यते परिधीयते भी दित। चिल + इन्। खार्थे कन् ततराप्।) पर्वस्त विश्रीय:। चेलिरकापड इति भाषा॥ यथा,-"सेयं क्राम्य विनता पीतप्राटीपरिच्हदा। रत्तचेलिकया च्छना भातकुम्भचनस्तनी॥" इति पादी पातालखंखम्॥

> चेलुकः, पुं, (चेलित बुडितन्तं गच्छित इति। चेल + उन: ।) बुड्डिंभच्चिष्यः । तत्पर्यायः । श्रामगोर: २ प्रविनत: ३ महापासक: 8 गोमी पू। इति जिकाखप्रीय:॥

> चेल, ऋ चाले। गती। इति कविकल्पहमः॥ (भ्वां-परं-सकं-सेट्।) लह्नयान्तः। ऋ, अचि-चेसत्। अस्य ऋर्तुवन्धः कुटतेः कुटादिपाठ-विज्ञाल: वेदेशचारणभेदार्थों वा। अयं कैश्वित मन्यते। इति दुर्गादासः॥

> चेष्ट, ड ईहे। इति कविकल्पहुम: ॥ (भ्वां-चातां खनं-सेट।) ईं हो वापार:। इ, चेरते पठितं शिष्य:। इति दुर्गादास:॥

चेष्टकः, पुं, (चेष्टते इति। चेष्ट + खुल्।) रति-बन्धविश्रेषः। यथा, सार्दीपिकायाम्। "पादमेनं हृदि न्यस्य इतरेगीव चेष्येत्। कान्त: कोड़े स्थितां नारीं बन्धीव्यं चेषकी

सत: ॥"

चेषाकर्तर चि॥

चेटा, स्त्री, (चेट+ भावे खड़ टाप् च।) कायिक-यापार: । इति सुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः॥ (यथा, सनु: 191 ६91

"चाकारमिङ्गितं चेदां स्त्येषु च चिकीर्षितम्।" "प्रवृत्तिरच चेटा ज्ञानेच्छा प्रयतादीनां देवे उभावको लापायलात चेषायाच यववानासा-प्यनुमीयते ॥" इति सिद्धान्तमुक्तावली । ५५॥) चेष्टानाभः, पुं, (चेष्टायाः स्थादेर्वापारस्य नाभो निवृत्तिरच ।) प्रलय: । इति राजनिर्घेग्ट: ॥ चेंछितं, क्री, (चेष्ट + भावे क्तः।) गतिः। चेष्टा। इति मेदिनी ॥ (यथा, देवीभागवते ।१।१५।१८। "जलकेव सदा नारी रुधिरं पिनतीति व। चैतनां, क्री, (चेतन एवेति। खार्थे भावे वा खन्।)

म्खंस्तु न विजानाति मोहितो भावचेष्टितै:॥") प्रकृति:। इति राजनिष्युट: ॥ चेतना ॥ (यथा, "चैतनां परसाण्नां प्रधानस्यापि नेव्यते। ज्ञानिक्रये जगतकत्त्री द्वायते चेतनाश्रये॥ नेखते वैग्रेषिकी: साझ स्रीत श्रेष:।"इति ग्रब्दार्थ-चिन्तामणि: ॥ तथाच, याज्ञवलक्ये । ३। प्र । "मनचैतभायुक्तीरसी नाड़ीसायुधिरायुतः। सप्तमे चारमे चेव लड्मांसस्त्रुतिमान्य ॥")

चैतन्य: पुं, (चेतन रव। खार्थे खन्।) भगवद-'तार्विप्रेष:। तस्य प्रसार्वं यथा,-"श्रुत्वा तु कलिधमीं जान् ब्रह्मा जोकपितामहः। सर्वलीकहितार्थाय प्रीवाच मधुखदनम्॥ अविखति कलौ केनीयायेन धर्मपालनम्। भित्तमार्गस्थितिः तसात्तहद्ख जगद्गुरो ! ॥

श्रीभवात्वाच । खनतीयों अविष्यासि कली निजगरी: सह। भ्राचीमभे नवड्डीपे खर्धनीपरिवारिते॥ क्षप्रकाश्यमिदं गुद्धं न प्रकाश्यं विहर्मेखे। भक्तावतारं भक्ताखं भक्तं भक्तिप्रदं खयम् ॥ सन्यायासीहिताः केचित ज्ञास्थन्त वहिस्मैखाः। चास्यन्ति मझिताः साधवी न्यासिनीयमलाः॥ क्षणावतारकाचे या: ब्लियो ये पुरुषा: प्रिया:। कली तेरवतरिष्यन्ति श्रीदामसुवलाद्यः॥ चत्:घरिमें हान्तस्ते गीपा हादश वालकाः। धर्ममं स्थापनार्थाय विचरित्यामि तैर्हम् ॥ काले नष्टं भक्तिपयं स्थापियधान्यचं पुन:। कृषा चैतनामीराङ्गी मीरचन्त्री मीरहरि:॥ ग्राचीसुतः प्रसुगीरो नामानि भक्तिदानि मे । गक्नु भवि ते पुत्रा जायन्तां भक्तरूपियः॥ धमीरं स्थापनं काले कुर्वन्तु ते ममाज्ञया। क्षणावतारकाले ये महक्तास्तान् ध्या क्रमात्॥ श्रीदामनासगोपालो सम रामख च विय:। अभिराम इति खातः एथियां स भविष्यति॥ सुदामनामगोपालः श्रीमान् सुन्दरठकारः। वसुदामप्रियसखः श्रीधनञ्जयपिकतः॥ सुवलो मे प्रियसखो गौरीदासाखपि छत:। कमलाकरपिपालाइ: पूर्वक्याती महावल:॥ महावाह्योंपवालः श्रीमान् साहसपिखतः ॥ पुरुषोत्तमो वैध्यकुले स्तोकक्षाः प्रयो मम। चर्जनः पूर्वदेचे यः कलौ श्रीपरमेश्वरः॥ पूर्विप्रयो लवजो मे कचााखः स कलौ युगे। यीघर: श्रीधरसम: पूर्वे श्रीमधुमङ्गल:॥ सुवलो वलरामसखः कलौ श्रीलप्टलायुधः। द्वादग्रीते भविष्यन्ति कतौ महर्मरचर्णे॥ चतु:परिमेहान्ती ये खियः वैचिच पूरवाः। पुरा गोपाङ्गाः खाताः कलौताः पुरुषा सुवि॥ यतिर्धसात् कली चार्च तदर्थे पुरुषाः, स्वियः। नीलाबर्श्वजनतीं गर्भ: खातो सुनि: पुरा ॥ चातिप्रिया राधिका मे श्रीगदाधरपि एत:। राधिकायाः प्रियां भः स श्रीगदाधरठकरः॥ मधुमती वियसकी श्रीनरहरिसंज्ञकः। वृन्दा देवी प्रायमखी श्रीसुकुन्द: कली युगे ॥ चन्द्रावली प्राणतुल्या कविराजः सदाप्रिवः। लिता या सखी मुख्या जगदानन्दपाछतः॥ विश्वाखा या धियसखी श्रीदामीदरनामकः। वनमाली कविराज: श्रीविधाखा सखी मम ॥ श्रीरवुनाधभट्टच रङ्गदेवी सम प्रिया। श्रीगदाधरभट्टस्तु सुदेवी सा सम प्रिया॥ प्रवोधानन्द्विखातसुङ्गविद्या तथा प्रिया। श्रीलराचनगोखामी चम्यकाखा लता प्रया॥